



Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Latrones à quo denominationem fortiantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

Laruarum usus. 392

Sistinctionem discerne diuersa prohibentia & con-
cedentia iurare per creaturas. Nam prohibentia intel-
liguntur de creaturis secundum se:concedentia intel-
liguntur de creaturis ut in eis est Deus.

*Usus laruarum quibus mediis
reddatur illicitis.*

Laruarum usus illicitus ex circumstantia aliquâ redditur, & non est secundum se illicitus: ut patet ex hoc quod representationibus est licitus. Nec solum redditur illicitus ex malo fine, & incongruo tempore, loco & modo: sed ex conditione personæ plurimum pensandus est. Nam quia tempore quo quasi insanire licet, laruæ assumuntur, iuuentutis haec est licentia: & propterea à grauibus viris alienâ censetur. Et licet magnates etiam Ecclesiastici ad excusandas excusationes in peccatis, dicant se maxime decere ut laruati incedant, ut possint liberè discutere incogniti, quod non deceret illos manifestos, nihilominus non excusantur. Tum quia tales non elegent propter graues toto anno occupationes huiusmodi tecreatione. Tum quia non ad recreandum animum, sed ad superfluam agunt delectationem. Tum quia non curant cognoscî, immo plures eorum volunt cognoscî. Tum quia scandalizantur pusilli ex prælatis præsertim Ecclesiasticis laruacis: Et merito: quia personas subeunt leuum & iuuenium, secundum morem. Et hoc est valde penfandum: scriptum est enim: Qui scandalizauerit vni ex istis pusillis, expedit ei suspendatur mola asinaria in collo eius &c.

*Latrones à quo denominationem
fortiantur.*

Latro:

392 Lenocinium.

LAtrocinium) quo obfessor viarum siue publicè, siue occultè per vim aufert res à transiuntibus species est rapinæ & manifeste peccatum mortale: à quo denominantur latrones.

Lenones dicuntur personæ infames & detestabiles ratione peccati.

LEnocinium (quo persona mediat, fouet, allicit ad venerea aliena) peccatum est mortale, tanto gravius, quanto reatum in se habet omnium criminum quæ inde sequuntur. Hinc enim lenones & lenæ personæ infames satis notæ denominantur.

LEx iniusta peccatum est maximum criminis nec meretur vocari lex, statutum, aut &c. sed corruptio legis. Consurgit autem iniquitas legis ex quatuor. Primo, ex materia: ut quum mandatur fieri aliquid quod est peccatum & præcipue mortale: ut sunt leges de sacrificando idolis, de fallendo proximum.

Secundo, ex forma: ut sunt leges grauantes inæqualiter subditos inæqualitate proportionis, quæ constituit iniustitiam distributiuam. Ut quum sit editum de colligendis decem millibus ducatorum à populo, ita quoddam tales soluant centum, & tales viginti &c. quuin tamen secundum proportionalem iustitiam econuerso forte fieri deberet: sed quia attenditur ad fauores vel ad amicitiam, ideo sic iniquè distribuitur onus. Et sic de similibus. Tertio ex authore legis, quia scilicet non habet potestatem statuendi, vel non habet potestatem super illos, utpote exemptos, aut super illam rem, seu illud opus. Quartò, ex fine: quia non ordinatur in veritate ad commune bonū, sed ad proprium commodum principis, & quocunq; horum modorum lex seu mandatum iniustitiam beat, non solum est iniqua: sed non obligat subditos

ad